

[Steen.]

nu stiller en Række andre Krav, som vi ikke fra Offentlighedens Side kan sidde overhørig, nemlig de Krav, som med Rette rejses fra den Del af Befolkningen, som er henvist til at bruge Cyklen til Befordringsmiddel, og den Del af Befolkningen, som endnu gaar paa sine Ben fra og til sit Hjem og til sin Gerning, om, at de ogsaa kan faa Lov til at være paa Vejene.

Og det er ganske klart, at saa snart Beløbene kan strække til udover det strengt nødvendige til Vejbanernes Omdannelse, saa vil de andre Spørgsmaal melde sig. Derfor er det fuldkommen urimeligt, at man, tagende sit Udgangspunkt i dette, at visse Vejbaner nu er i god Orden for Motortrafikken, siger: Saa er vi over det væsentlige, saa er denne Lovgivning overflødig. Hvis man virkelig vil erindre sig de Opgaver, vi paa de her nævnte Omraader vil blive stillet overfor, saa skal man ogsaa erkende — hvad man i øvrigt, hvis man virkelig interesseres sig for det, kan faa bekræftet af enhver praktisk Kommunalmand —, at Kommunerne er paa det rene med, at de i den kommende Tid staar overfor meget betydelige Opgaver paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund, der var noget skarpere i sin Afvisning, end jeg egentlig havde ventet af ham, der dog har en vis Forstaaelse af, hvad det her drejer sig om, sluttede med at sige, at han vilde nødig efterlade Skuffelser og Bitterhed. Saa skulde det ærede Medlem ikke have holdt den Tale, han holdt her; for det var det eneste, den egnede sig til at efterlade i alle Kredse af Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich gjorde en Betragtning gældende, som tilsyneladende var rigtig og derfor ogsaa lod noget besnærende; men det var ogsaa kun tilsyneladende. Det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at det, man her gør, er at opfordre Kommunerne til at leve paa Fremtiden. Der er det rigtige deri, at det, man gør, er at hjælpe Kommunerne ved forskudsvis at skaffe dem til Raadighed Beløb, som de ellers senere vilde have faaet. Men dette opvejes ganske deraf, at disse Beløb stilles til Raadighed for og skal anvendes til Løsningen af Opgaver, som man ellers senere vilde staa overfor, og hvis Løsning man, naar de løses nu, er fritaget for i Tiden, der kommer.

Derimod sagde det ærede Medlem Hr. Ulrich noget andet, der var helt urigtigt, det var, at de Beløb, der her stilles til Raadighed, under Forudsætning af, at Løven gennemføres, vil ikke betyde noget væsent-

ligt i Retning af Arbejds løn. De vil gaa til Maskiner, og jeg ved ikke alt, hvad det var, de vilde gaa til.

En Mand, der er saa nøje kendt med, hvorledes Forholdene praktisk former sig ude i alle Kommuner, burde ikke fremstille Forholdene paa denne Maade. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at man i Kommunerne meget vel netop af Hensyn til de Vanskeligheder, man i Arbejds løsheds spørgsmaalet er stillet overfor, skal vide at tilrettelægge Forholdene saaledes, at en væsentlig Del af de Beløb, her er Tale om, netop vil komme til Anvendelse i Form af Arbejds løn.

Jeg finder i Modsætning til de to ærede Talere Lovforslaget særdeles vel egnet til at løse den Opgave, der stedse har haft vor Interesse, at fremme den Omlægning af Vejbanerne, her er Tale om, stærkest muligt, og samtidig yde et Bidrag til Arbejds løshedens Afhjælpning, et Bidrag, jeg mener vil virke paa den bedste og heldigst mulige Maade derigennem, at det trods alle de Nuller, det ærede Medlem Hr. Hedelund kan grave frem af Statistikkerne, vil virke paa den Maade, at det bliver de ufaglærte Arbejdere, spredt over det hele Land, det i første Række kommer til gode.

Jeg ønsker endelig at føje til som noget afgørende for mit Parti i dette Forhold, at det efter vor bedste Overbevisning vil være en god og forsvarlig Samfundsøkonomi set paa langt Sigt at fremme den Lovgivning, her er Tale om.

Idet jeg forudsætter Forhandlingsvilighed fra alle Sider, hvad Enkeltheder angaar, vil jeg, til Trods for visse Udtalelser, der er fremsat i Dag, indtil videre bevare Haabet om, at det maa lykkes at gennemføre den Lovgivning, som vi her stiler imod, og dertil tilsiger jeg mit Partis Medvirkning.

Hans Hansen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at stille til Raadighed for Kommunerne foruden de 36 Mill. Kr., som de nu faar af Motorafgiften, et Beløb i tre Aar paa 75 Mill. Kr. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger hertil, ud fra den Betragtning, som vi fra vor Side anlægger paa dette Lovforslag.

Det er jo rigtigt, naar det af ærede Ordførere er fremført, at den voksende Biltrafik og alt det, der er sket i vor Tid, har nødvendiggjort store Bevillinger til Udbedring af vore Vejbaner, og jeg kan i det store og hele dele de Betragtninger, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde gældende. Ligesom det for Aar tilbage var nødvendigt at foretage store Be-